

Izabela Lipińska

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

**OCHRONA NAZW POCHODZENIA ORAZ OZNACZEŃ
GEOGRAFICZNYCH WYROBÓW WINIARSKICH W POLSCE
– ZAGADNIENIA PRAWNE I EKONOMICZNE***

*PROTECTION OF DESIGNATIONS OF ORIGIN AND GEOGRAPHICAL
INDICATIONS FOR WINE PRODUCTS IN POLAND
– LEGAL AND ECONOMICAL ASPECTS*

Słowa kluczowe: oznaczenie geograficzne, nazwa pochodzenia, własność intelektualna, prawna ochrona

Key words: geographical indication, designation of origin, intellectual property, legal protection

Synopsis. Artykuł dotyczy problematyki związanej z ochroną prawną nazwy pochodzenia oraz oznaczenia geograficznego produktów winiarskich. Ochrona ta przewidziana jest zarówno w przepisach regulujących funkcjonowanie rynku wina oraz w prawie własności intelektualnej. Rodzimi producenci, do tej pory nie mieli możliwości korzystania z omawianej ochrony, z uwagi na brak regulacji krajowej. Sytuacja ta uległa zmianie po uchwaleniu 12 maja 2011 r. brakującego aktu normatywnego.

Wstęp

Wytwarzanie szeroko rozumianych wyrobów winiarskich jest objęte w Unii Europejskiej regulacją rynkową. Rynek wina jest bowiem jednym z branżowych rynków rolnych, na który oddziałuje wiele instrumentów prawnych. Należą do nich nazwy pochodzenia oraz oznaczenia geograficzne, które podlegają szczególnej ochronie. Wnika ona m.in. z prawa własności intelektualnej. Nazwy pochodzenia oraz oznaczenia geograficzne są dobrami niematerialnymi, a ich charakterystyczną cechą jest to, że nie mają postaci rzeczowej. Jednakże dla wytwórcy wina mogą być cennym aktywem na rynku. Określenie „wino gatunkowe”, wiąże się z jego szczególnymi cechami, w tym przede wszystkim z pochodzeniem danego wyrobu. Potwierdzeniem dla konsumentów jego wysokich walorów, jest poprawne oznaczenie. Jednakże uprawnionym do stosowania określonych symboli jest tylko i wyłącznie podmiot spełniający warunki przewidziane przepisami prawa, w tym wymóg rejestracji na szczeblu krajowym i unijnym.

Ustalenie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, zgodnie z założeniami ustawodawcy unijnego, umożliwia zachowanie najlepszych unijnych tradycji jego produkcji (pkt. 5 Preambuły do Rozporządzenia Nr 479/2008). Do tej pory rodzimi wytwórcy wina nie mieli możliwości korzystania z omawianej ochrony prawnej. Szansa ta pojawiła się z chwilą uchwalenia Ustawy z 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz.U. Nr 120, poz. 690).

Cel i metodyka badań

Celem artykułu było określenie zdolności ochronnej oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia w odniesieniu do wina. Ponadto, podjęto próbę wskazania zarówno rozwiązań przyjętych w tym zakresie przez rodzimego ustawodawcę, jak i oceny przydatności omawianej ochrony od strony producenta i konsumenta. W pracy zastosowano dogmatyczną metodę analizy aktów prawnych oraz metodę deskryptywną.

Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne – zakres przedmiotowy

Bazowym aktem prawnym, który reguluje omawiane zagadnienia na całym obszarze UE jest Rozporządzenie Nr 1234/2007 z 22 października 2007 r. *ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych* oraz Rozporządzenie Nr 607/2009 z 14 lipca 2009 r. *ustanawiające niektóre przepisy wykonawcze do Rozporządzenia Rady (WE) Nr 479/2008*

* Publikacja została wykonana w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wzszego „Patent Plus – wsparcie patentowania wynalazków”. Projekt jest finansowany ze środków Ministra Nauki i Szkolnictwa Wzszego oraz Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (um. nr 10/PMPP/U/7-03.09/E-380/2009).

w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina.

Na podstawie art. 118a Rozporządzenia Nr 1234/2007, ochrona w zakresie nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych, jak i określeń tradycyjnych¹ obejmuje następujące produkty: wino, wino liwierowe, wino musujące, gatunkowe wino musujące, gatunkowe aromatyzowane wino musujące, wino półmusujące, wino półmusujące gazowane, częściowo sfermentowany moszcz winogronowy, wino z suszonych winogron, wino z przejrzałych winogron.

Przez „nazwę pochodzenia” należy rozumieć nazwę regionu, określonego miejsca lub w szczególnych przypadkach kraju, która służy do opisu produktu, który musi spełniać następujące wymogi (art. 118b ust. 1a Rozporządzenia nr 1234/2007):

- jego jakość i cechy charakterystyczne są zasadniczo lub wyłącznie związane ze szczególnym środowiskiem geograficznym z właściwymi dla niego czynnikami przyrodniczymi oraz ludzkimi,
- winogrona, z których jest produkowany, pochodzą wyłącznie z tego geograficznego obszaru,
- jego produkcja odbywa się w tym geograficznym obszarze,
- otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera*.

Natomiast „oznaczenie geograficzne” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w szczególnych przypadkach, kraju, która to nazwa służy do opisu produktu, o ile (art. 118b ust. 1b Rozporządzenia nr 1234/2007):

- posiada szczególną jakość, reputację lub inne cechy charakterystyczne, które można przypisać temu pochodzeniu geograficznemu,
- przynajmniej 85 % winogron, z których jest produkowany, pochodzi wyłącznie z tego obszaru geograficznego,
- jego produkcja odbywa się w tym obszarze geograficznym,
- otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera* lub z krzyżówki tych gatunków z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*.

Zakres regulacji krajowej w odniesieniu do ochrony nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych

Obowiązujące na szczeblu unijnym rozwiązania prawne implikowały konieczność wprowadzenia do polskiego porządku prawnego odpowiedniej regulacji. 12 maja 2011 r. uchwalono Ustawę o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrotcie tymi wyrobami i organizacji rynku wina. Reguluje ona m.in. zasady i tryb rejestracji nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych wyrobów winiarskich pozyskanych z winogron pochodzących z upraw winorośli położonych na terytorium RP. Ponadto, wskazuje reguły składania i oceny wniosków na poziomie krajowym oraz zadania i właściwości poszczególnych organów spełniających określone funkcje w toku procedury rejestracyjnej. Warto zaznaczyć, że rozwiązania te są nowe w polskim prawie, bowiem do tej pory produkty winiarskie nie były objęte taką ochroną.

Omawiana ustawa upoważnia ministra właściwego do spraw rynków rolnych do przyjmowania i oceny wniosków o objęcie ochroną nazw oraz oznaczeń, a następnie przekazywania ich do Komisji Europejskiej. Wniosek może dotyczyć tylko jednego wyrobu winiarskiego, wskazanego w załączniku XIb Rozporządzenia Nr 1234/2007, a składany jest przez grupę producentów lub w uzasadnionych przypadkach jednego producenta (art. 118e Rozporządzenie Nr 1234/2007). W celu zapewnienia obiektywności i rzetelności, w toku oceny formalnej wniosków, minister zasięga opinii organizacji reprezentujących przedsiębiorców produkujących wino (Uzasadnienie do Rządowego projektu ustawy).

Ustawodawca przewiduje, zgodnie z wymaganiami art. 118f ust. 3 Rozporządzenia Nr 1234/2007, możliwość wniesienia zastrzeżeń do wniosku w toku procedury krajowej. Następuje to po jego publikacji w dzienniku urzędowym. Na podstawie art. 62 ustawy, może je złożyć osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej zamieszkała lub mająca siedzibę na terytorium RP, mająca w tym uzasadniony interes. Zastrzeżenie, będące jednym z instrumentów prawnych, służy zabezpieczeniu interesów wszystkich przedsiębiorców, których wniosek o objęcie ochroną może dotyczyć. Należy zaznaczyć, że przedsiębiorcy z kraju, z którego pochodzi wniosek, nie mogą składać sprzeciwów w trakcie postępowania odbywającego się już na szczeblu UE.

Od dnia wydania decyzji o spełnianiu warunków prawem przewidzianych i przekazania wniosku do Komisji Europejskiej, nazwy wyrobów winiarskich podlegają na terenie RP, tzw. tymczasowej ochronie krajowej. Rejestr chronionych nazw jest prowadzony przez ministra i jest jawny. Ochrona ta trwa, aż do dnia dokonania wpisu nazwy wyrobu winiarskiego do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chro-

¹ Określenie tradycyjne to określenie używane w krajach członkowskich, w celu oznaczenia, że chroni ono nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne na mocy prawa unijnego lub krajowego oraz, że jego produkcja, metoda dojrzewania lub jakość, kolor, rodzaj miejsca lub szczególne wydarzenie historyczne jest związane z produktami o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym.

nionych oznaczeń geograficznych lub dnia odmowy przez Komisję Europejską dokonania wpisu. Nazwa podlegająca ochronie tymczasowej może być używana tylko przez wytwórców pozyskujących wino zgodnie ze specyfikacją przekazaną Komisji Europejskiej. Pozostałe wyroby winiarskie, wyrabiane niezgodnie ze specyfikacją, nie mogą być oznaczane w obrocie nazwą podlegającej krajowej ochronie tymczasowej; nawet wtedy, gdy takie użycie nie ma na celu wskazywania pochodzenia geograficznego wyrobów winiarskich oraz wtedy, gdy rzeczywiste miejsce wytworzenia wyrobów winiarskich jest wskazane; nawet przy użyciu wyrażeń „w stylu”, „rodzaju”, „przy użyciu metody”, „tak jak produkowane w”, „imitacja” lub „podobne”; w oryginalnym brzmieniu albo w tłumaczeniu; z innym mylącym lub fałszywym odniesieniem do miejsca pochodzenia, właściwości lub podstawowych cech wyrobu winiarskiego na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do danego wyrobu; w zakresie innych praktyk mogących wprowadzić w błąd co do prawdziwego pochodzenia wyrobu (art. 72 ustawy).

W odniesieniu do urzędowej kontroli oraz tzw. kontroli zgodności procesu wyrobu ze specyfikacją, w bazowym Rozporządzeniu Nr 1234/2007, wprowadzono rozwiązania przyjęte wcześniej w zakresie kontroli nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych [Rozporządzenie Nr 510/2006] oraz oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych [Rozporządzenie Nr 110/2008]. Zgodnie z przepisami ustawy, podmiotem odpowiedzialnym za przeprowadzanie kontroli zgodności procesu wyrobu ze specyfikacją jest Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (art. 73 ustawy).

Zakres ochrony prawnej

Każdy podmiot, którego nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne przeszło pomyślnie procedurę rejestracyjną i zyskało unijny status takiego produktu, ma prawo do stosowania oznaczenia w obrocie. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że uprawnienie to przysługuje podmiotowi, który wystąpił o ochronę, otrzymał ją, a produkuje wino zgodnie z odpowiednią jego specyfikacją. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne oraz wina używające tych chronionych nazw zgodnie ze specyfikacją produktu są chronione przed:

- wszelkim bezpośrednim lub niebezpośrednim wykorzystaniem chronionej nazwy w celach handlowych przez porównywalne produkty niezgodne ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub jeśli takie zastosowanie wykorzystuje reputację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;
- wszelkim niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi jest podane lub chroniona nazwa jest przetłumaczona, lub towarzyszą jej określenia, takie jak: „styl”, „typ”, „metoda”, „jak produkowane w”, „imitacja”, „smak”, „jak” lub tym podobne,
- wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca wytworzenia, pochodzenia, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym wyrobem winiarskim, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia wyrobu,
- wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Egzekwowanie praw z tytułu ochrony nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych, zostało pozostawione jurysdykcji krajowej. Naruszenie praw z niej wynikających może być chronione prawem cywilnym, jak i karnym. W pierwszym przypadku będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego, w tym rozwiązanie prawne przyjęte w art. 23 i 24 kc. Pierwszy z cytowanych przepisów prawnych wskazuje grupę dóbr osobistych, które podlegają ochronie kodeksowej. Natomiast art. 24 kc precyzuje sposoby naruszeń omawianego prawa, jak i środki przysługujące poszkodowanemu w dochodzeniu jego roszczeń.

Ustawa przewiduje także odpowiedzialność karną w sytuacji bezpodstawnego używania i wprowadzania do obrotu nazwy podlegającej tymczasowej ochronie krajowej oraz zastrzeżonych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych. Na podstawie art. 83 ustawy osoba, która nie spełnia warunków określonych we wniosku o objęcie ochroną, wprowadza do obrotu wyroby winiarskie oznaczone nazwą wpisaną na listę tymczasowej ochrony, z naruszeniem przewidzianych prawem wymagań lub umieszcza tę nazwę na wyrobie winiarskim lub jego opakowaniu, lub używa jej w inny sposób, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Tej samej karze podlega, ten kto czyni przygotowania do popełnienia określonego powyżej przestępstwa. Ponadto, jeżeli sprawca uczynił sobie z tych czynności stałe źródło dochodu albo dopuszcza się przestępstwa w stosunku do wyrobów winiarskich znacznej wartości, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Zgodnie z art. 88 ustawy, ten kto nie spełniając warunków określonych we wniosku o objęcie ochroną, wprowadza do obrotu wyroby winiarskie oznaczone nazwą wpisaną do rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych, z naruszeniem przepisów art. 118m ust. 2 Rozporządzenia Nr 1234/2007, lub umieszcza te nazwy na wyrobach winiarskich lub ich opakowaniach, lub używa ich w

inny sposób, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu wyroby winiarskie, nie niższej jednak niż 500 zł. Kara jest wymierzana, w drodze decyzji wydanej przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia czynności kontrolnych, przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów.

Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne a znak towarowy

Jak zaznaczono we wstępie, nazwy pochodzenia oraz oznaczenia geograficzne są przedmiotem ochrony własności intelektualnej. Są one zbliżone do znaków towarowych, poprzez które należy rozumieć każde oznaczenie, które można przedstawić w sposób graficzny, jeżeli oznaczenie takie nadaje się do odróżnienia towarów jednego przedsiębiorstwa od towarów innego przedsiębiorstwa (art. 120 Ustawy *Prawo własności przemysłowej*). Taką definicję przyjął ustawodawca polski. Aby uniknąć podwójnej ochrony oraz dualizmu w stosowaniu nazw i oznaczeń, na szczeblu unijnym, została przyjęta zasada, według której jeżeli nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne są objęte ochroną na mocy Rozporządzenia Nr 1234/2007, wniosek o rejestrację znaku towarowego jest odrzucany. Ma to miejsce wówczas, gdy złożenie wniosku o rejestrację znaku towarowego nastąpiło po dacie przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego oraz gdy oba określenia zostały następnie objęte ochroną (art. 1181 Rozporządzenia Nr 1234/2007). Należy zaznaczyć, że nazwa nie jest chroniona jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeśli w świetle reputacji i renomy znaku towarowego ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina.

Znak towarowy, który był dopuszczony do stosowania na terytorium UE przed datą przedłożenia wniosku o ochronę, może pozostać w użyciu. Okres jego stosowania może zostać przedłużony niezależnie od ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub cofnięcia, jak określono w pierwszej Dyrektywie Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw krajów członkowskich odnoszących się do znaków towarowych lub Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 207/2009 z 26 lutego 2009 r. w sprawie *wspólnotowego znaku towarowego*. W tych przypadkach dozwolone jest stosowanie nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego równoległe do stosowania odpowiednich znaków towarowych.

Ekonomiczne aspekty stosowania nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych win

Pozyskanie przez przedsiębiorcę ochrony prawnej dla wytwarzanych win niesie za sobą wiele korzyści. Jej ustalenie umożliwia tworzenie własnego „wizerunku” producenta. Pozwala to potencjalnym konsumentom zarówno na zidentyfikowanie jego produktu o szczególnych walorach oraz na jego odróżnienie od innych, podobnych istniejących na rynku. Posiadane oznaczenie w połączeniu z jego nazwą i renomą może być cennym aktywem biznesowym. Może ono stanowić wartościowy kapitał przedsiębiorstwa, gdyż konsumenci łącząc go z jakością są skłonni zapłacić za nie znacznie więcej. Objęcie rodzimych gatunków wina „identyfikacją” unijną, której nadanie poprzedza skomplikowana i długotrwała procedura rejestracyjna, potencjalnie może pozwolić na poszerzenie grona nowych, ale i bardzo wymagających odbiorców.

Wytwarzanie win chronionych prawem, ale o szczególnych walorach, ma także duże znaczenie społeczne, bowiem przyczynia się do rozwoju obszarów wiejskich poprzez zarówno różnicowanie działalności rolniczej, jak i promocję poszczególnych regionów kraju, w których wino jest produkowane. To z kolei pobudza uczestnictwo społeczeństwa w tzw. ekoturystyce, agroturystyce oraz w szczególności w rozwijającej się w naszym kraju enoturystyce. W szczególności, tradycyjne metody pozyskiwania wina, a w dalszym etapie jego promocja i sprzedaż często wymagają znacznie większego nakładu pracy, dzięki czemu możliwe jest zwiększenie różnych form zatrudnienia w rolnictwie. Ten aspekt jest szczególnie istotny na terenach o niekorzystnych warunkach gospodarowania, o ile mają one odpowiednie warunki do uprawy winorośli.

Szczególne właściwości win, które mają prawo „nosić” miano nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych podlegają bardzo skutecznemu systemowi weryfikacji, na który składa się kontrola zgodności procesu produkcji ze specyfikacją oraz kontrola urzędowa. Zatem tylko wina o najwyższej jakości i najlepszych właściwościach mają szansę na ich otrzymanie.

Wnioski

Ustawa o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina przewiduje wiele rozwiązań prawnych w zakresie zasad proceduralnych przyznawania ochrony w oparciu o nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne. Jej uchwalenie stwarza rodzimym producentom możliwość pełnego korzystania z unijnych środków ochrony. Zatem przyczynia się ona do rozwoju tego rynku w Polsce.

Przepisy prawa polskiego, jak i unijnego, gwarantują uczciwą konkurencję między producentami wyrobów stosujących oznaczenia geograficzne oraz zdecydowanie zwiększają wiarygodność produktów u ich nabywców i konsumentów. Warto zaznaczyć, że system ochrony oraz rejestracji jest dobrowolny. Każdy podmiot, który przestrzega warunki rodzimej ustawy jest uprawniony do zarejestrowania nazwy w celu wprowadzenia produktu na rynek. Niemniej procedura rejestracyjna jest długotrwała, a na niemalże każdym jej etapie wniosek może być zaskarżony.

Przyznane oznaczenia i nazwy gwarantują jednolitą ochronę prawną na terytorium kraju oraz całej Unii Europejskiej. Zostaje ona zastrzeżona na rzecz tylko tych producentów, których wina spełniają wymogi w zakresie obszaru geograficznego lub pochodzenia, jak i jakości gotowych wyrobów. Tylko oni mogą wprowadzać je do obrotu z właściwym oznaczeniem i pod zastrzeżoną nazwą. Prawo to jest skuteczne wobec wszystkich istniejących, jak i przyszłych producentów win, którzy nie mogą posługiwać się tą nazwą.

Literatura

- Rządowy projekt Ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina z dnia 5 stycznia 2011 r. Druk nr 3788.
- Ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina Dz.U. Nr 120, poz. 690.
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny. Dz.U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.
- Dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych. Dz.Urz. UE L. 40.
- Rozporządzenie Rady (WE) Nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78 z 24.03.2009 r.
- Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej. Dz.U. z 2003 r. (tekst jedn.), Nr 119, poz. 1117, ze zm.
- Rozporządzenie Nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych. Dz.Urz. UE L. 93 z 31.03.2006.
- Rozporządzenie Nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych. Dz.Urz. UE L 299.
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89. Dz.Urz. UE L 39 z 13.02.2008.
- Rozporządzenie Nr 607/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. ustanawiające niektóre przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina. Dz.Urz. UE L 193.

Summary

The article concerns the legal protection of the geographical indications and designations of origin in the wine sector. This protection is provided by its basis regulation and as well as by the intellectual property law. For a long time, the Polish producers had no chance to participate in it. The situation has changed on 12th May 2011, when the new legislation was implemented.

Adres do korespondencji:

dr Izabela Lipieńska
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
Wydział Ekonomiczno-Społeczny
Katedra Zarządzania i Prawa
Zakład Prawa Gospodarczego i Rolnego
ul. Wojska Polskiego 28
60-637 Poznań
tel. (61) 846 61 02
e-mail: lipinska@up.poznan.pl